

”Varför är den så kallade virologin helt ovetenskaplig?”

På grund av det som har hänt de senaste två åren, så har det aldrig tidigare varit så många människor som ifrågasatt grunderna inom virologin, då den vetenskap som har lyfts fram är allt annan än trovärdig. Det är på tiden att virologin blir satt under lupp, säger den oberoende researchern John Blaid.

För att belysa frågan gällande problemen inom virologin, så är det bra om vi först gör en historisk överblick för att förstå var allt startade. På 1800-talet genomfördes en hel del experiment med bakterier för att försöka hitta orsaken till olika sjukdomar, men när flera av dessa experiment inte lyckades, så föddes idén om att det måste vara någonting mindre än bakterier som utgör orsaken till sjukdomar. Detta någonting valde man att kalla virus. Vad som är viktigt att notera här är vad definitionen på ett virus var vid detta tillfälle, vilken var annorlunda än i dag. En snabb sökning på ordets ursprung leder oss till det latinska ordet virus som betyder *gift* eller *skadligt ämne*.

Forskarna jobbade även under ett obekräftat antagande att det var ett virus i proven som de använde sig av i diverse experiment. Varför säger jag att det var under ett obekräftat antagande? Därför att teknologin för att se partiklar som är mindre än bakterier inte var tillgänglig förrän i början av 1930-talet då elektronmikroskopet uppfanns. Med denna teknologi så kunde forskarna för första gången se partiklar mycket mindre än bakterier, exempelvis *bakteriofager*, som vi i dag felaktigt kallar för onda bakterier – men det är en annan diskussion. I samband med detta så ändrades även synen på vad ett virus var. Det gick från att vara ett gift eller skadligt ämne till att vara ett självreplikerande giftigt protein.

Denna idé höll fram till 1952 enligt Stefan Lanka, en tysk virolog samt marin- och mikrobiolog. Enligt Lanka så gav medicinen och vetenskapen upp denna tanke, eftersom de inte kunde finna dessa påstådda virus med elektronmikroskopet. Det som de först trodde var virus var i själva verket rester av döda celler efter en normal nedbrytningsprocess. Här bör även tilläggas att fram till denna upptäckt så hade det inte heller gjorts några korrekt utförda kontrollexperiment, vilket är av högsta betydelse när vi talar om vetenskaplig forskning. Utan korrekt utförda kontrollexperiment kan inte forskningen anses vara vetenskaplig.

Efter 1953 och upptäckten av DNA så fick virologerna en ny idé om vad ett virus kunde vara. De valde en modell utifrån forskningen på bakterier och bakteriofager, där idén om ett virus blev en skadlig gensekvens inkapslad i ett proteinskal, vilket de fortfarande går efter. Fram till 1949 i den så kallade gamla virologin så odlade virologerna påstådda virus genom att sätta påstått infekterat genetiskt material på frisk vävnad av samma typ. Detta ökade nedbrytningen, som spred sig till den friska vävnaden. Detta feltolkades som en ökning och spridning av ett virus. Efter att korrekta kontrollexperiment utfördes 1951, så upptäckte de att det de såg var normala nedbrytningsprocesser som inte förorsakades av något påstått virus.

Enders studie missbrukas

År 1949 upptäckte en bakteriolog vid namnet John Franklin Enders av en slump att olika typer av vävnader började brytas ned när en bit av hjärnan från en person som hade dött av

polio sattes på dessa vävnader. På grund av denna upptäckt fick Enders Nobelpriset i medicin i december 1954. Efter 1949 så anklagade Enders uppfinnaren av poliovaccinet, Jonas Salk, för att orsaka ett högt antal dödsfall och skador med sitt poliovaccin. Enders påstod att det var förorenat med okända mänskliga virus som ett resultat av att Salk använde sig av mänsklig fostervävnad, vilket var anledningen till att Enders själv valde att jobba med apnjurar och fosterserum från hästar och ofödda kalvar.

Den första juni 1954 utförde Enders sitt första mässlingsexperiment där han tog olika prov från människor med mässling och satte proven tillsammans med olika typer av genetiskt material, samt olika typer av antibiotika i cellkulturer bestående av vävnad från apnjurar. Vad som är intressant här är att Enders kontrollexperiment visade att den cytopatiska effekten, det vill säga celldöden, inte kunde särskiljas med förtroende från experimentet med påstått mässlingsvirus.

Anledningen till att jag tar upp Enders är för att det är hans metod som lade grunden för den moderna virologin som virologerna sedan 1954 jobbar efter. Detta trots att Enders själv visade att hans metod inte kunde likställas med något bevis för ett virus. Då Enders tilldelades Nobelpriset några månader senare för sitt arbete inom den gamla virologin, så blev även hans rena spekulationer om ett påstått virus grunden för den nya virologin.

Frågan vi nu måste ställa oss är: Hur kan virologer i dag arbeta efter denna metod då Enders uttryckligen sa i sin egen studie att den inte bevisar något? Vad som återigen bör lyftas fram är det obekräftade antagandet som virologer har gjort sedan starten, vilket är att proven de använder sig av innehåller virus före det att experimenten äger rum. Här är det viktigt att lyfta fram den vetenskapliga metoden.

Den vetenskapliga metodens grundvalar

Den vetenskapliga metoden innebär att vi först gör en observation av ett naturligt fenomen, där vi sedan skapar en hypotes över vad vi tror kan vara orsaken till fenomenet. Därefter ska hypotesen prövas genom att vi försöker finna och isolera det vi tror är orsaken till fenomenet och sedan utföra vetenskapliga experiment, vilka måste inkludera korrekt utförda kontrollexperiment. Om hypotesen visar sig korrekt, så kan det sedan skapas en vetenskaplig teori utifrån detta.

Tyvärr finns det flera fundamentala problem inom virologin. Först av allt så har ingen observerat ett virus direkt i naturen, det vill säga i ett prov taget från en sjuk individ, utan att provet först har kombinerats med annat genetiskt material, till exempel en cellkultur. Hur kan vi då skapa en hypotes baserad på något vi inte har funnit direkt i naturen?

För det andra så kräver den vetenskapliga metoden att vi även har det vi tror är orsaken till fenomenet isolerat, det vill säga separerat från allting annat. Det är enda sättet att vara helt säker på att resultatet vi ser i eventuella experiment är orsakat av det vi tror. Men om dom inte har lyckats med detta, hur kan dom då utföra några vetenskapliga experiment?

Det finns tusentals studier som hävdar isolering av diverse påstådda virus, men när vi granskar deras metoder ser vi snabbt att vad de sysslar med är det totalt motsatta till isolering. Virologerna använder i stället ett förorenat prov, exempelvis lungvätska, och antar att

det innehåller ett virus. Sedan blandas detta orenade prov med en mix av genetiskt material och olika typer av antibiotika.

Här bör det även tilläggas att alla påstådda bilder av virus är från prov tagna efter dessa experiment och inte från rena prov tagna direkt från sjuka individer. Stefan Lanka understryker att dessa partiklar antingen kan vara fragment av döda eller döende celler eller rena artefakter skapade av fotoproceduren med elektronmikroskopet.

Officiella förfrågningar och virusutmaningar

Från år 2020 och framåt så har det kommit svar på officiella förfrågningar som har gjorts till runt 205 institutioner i över 35 länder av diverse människor, inklusive undertecknad, gällande det påstådda SARS-CoV-2 viruset, och alla har svarat att de saknar dokumentation över en korrekt utförd isolering.

En kanadensisk kvinna vid namn Christine Massey har startat ett projekt för att samla ihop alla dessa svar på förfrågningar, och hon har även samlat ihop liknande förfrågningar gällande de flesta påstådda virus. Svaren har varit desamma och vid ett tillfälle svarade CDC, Centers for Disease Control and Prevention, USA:s nationella folkhälsomyndighet, att det som efterfrågades är omöjligt att uppfylla inom virologin, vilket säger allt.

Problemen inom virologin stannar dock inte här. Något historiskt skedde år 2016 då virologen Stefan Lanka vann en rättegång, efter överklagan, gällande bristande bevis för mässlingsvirusets existens. Lanka hade satt ut en belöning på hundratusen euro till den som kunde presentera en studie som bevisade mässlingsvirusets existens. Under denna rättegång så möttes Lanka av David Bardens, som presenterade sex studier vilka Bardens påstod skulle vara bevis för mässlingsvirusets existens. Domstolen dömde ut alla sex studier till fördel för Lanka.

Rättegången är mycket intressant därför att en av de sex studierna som presenterades var studien från 1954 av John Franklin Enders. Samma studie, som lade grunden till den moderna virologin trots Enders varningar, blev alltså förklarad ovetenskaplig på grund av bristande kontrolexperiment. Vad detta domslut innebar också indirekt var att hela virologin nu hade blivit förklarad ovetenskaplig, då grunden för virologin togs bort. Med andra ord lyckades Lanka inte bara vinna och bevisa att det saknades vetenskapliga bevis för mässlingsvirusets existens, utan även att virologin saknade vetenskaplig grund då den metod som etablerades med Enders 1954 var ovetenskaplig.

Kontrolexperiment avslöjar bluffen

Vad få vet om är att under denna rättegång så kontaktade Lanka två stycken oberoende laboratorier, vilka utförde de kontrolexperiment som virologerna borde ha utfört sedan Enders tid. Chefen för det ena laboratoriet sa i sin summering att cellförändringarna de kunde se i sitt kontrolexperiment var identiska med de förändringar som virologerna hävdar skulle bero på mässlingsvirus.

Virologerna hävdar att resultatet av experimentet skulle vara unikt för mässlingsviruset, men detta är en feltolkning eftersom resultatet är orsakat av andra faktorer. Dessa faktorer är i själva verket svältandet av celler i kombination med användandet av antibiotika. Ironiskt nog

är den antibiotika som virologer använder sig av den typ som verkar nedbrytande på njurar, just den vävnad som Enders föredrog och som i dag är vedertagen inom virologin.

Nu har det även gjorts fler kontrollexperiment med hjälp av bland annat Lanka. År 2021 bevisades det återigen att den effekt som virologerna har feltolkat som virusorsakad är orsakad av proceduren själv samt användandet av antibiotika i kombination med svältande av celler – inte av något påstått virus. Denna gång gick Lanka även ett steg längre. Genom att använda sig av samma metod som virologerna lyckades han bevisa med ett kontrollexperiment att det påstådda genomet för SARS-CoV-2 kunde bli konstruerat utifrån jäst-RNA, helt utan något påstått infekterat material.

Påstådda virusgenom

Här måste vi dock ta ett steg tillbaka och lyfta fram de fundamentala problemen med påstådda virusgenom. Om vi ska sekvensera ett genom från ett virus måste vi först finna viruset i naturen, det vill säga direkt från ett prov taget från en sjuk individ. Sedan måste vi isolera viruset, det vill säga separera det från allting annat. Men om nu virologer och institutioner världen över erkänner att det saknas dokumentation över en korrekt isolering av virus, hur kan vi då sekvensera dess påstådda genom? Vad är alla dessa påstådda genom för något egentligen?

Låt oss ta SARS-CoV-2 som ett bra exempel på den ovetenskapliga metoden bakom sekvenseringen. Vad de i Kina gjorde var att de använde sig av ett enda prov taget från en patient av 44 med atypisk lunginflammation. Från detta orenade prov med genetiska sekvenser från alla möjliga ursprung togs korta gensekvenser på runt 150 baspar, vilka antogs tillhöra ett virus. Sedan sattes dessa sekvenser ihop med hjälp av datorprogrammen *Megahit* och *Trinity*. Vid sammanfogningen av dessa korta gensekvenser uppstod hål som pluggades igen, samtidigt som överlappningar slätades över – allt med hjälp av datorprogram (proceduren benämns alignment på engelska). När denna process var klar så valdes den längsta sekvensen som var 30 474 baspar lång från *Megahit* utifrån 384 096 skapade genom med längden 200 baspar upp till 30 474 baspar. I *Trinity* sträckte sig genomlängden från 201 baspar upp till 11 760 baspar. Varför de valde just det längsta genomet från *Megahit* kan vi ju fråga oss själva, eftersom det saknas en förklaring till detta specifika val.

Detta skapade SARS-CoV-2-genom kan dock inte hittas i naturen i sin helhet. Det kan endast finnas i datorer, vilket även ger oss uttrycket *in silico genome* som betyder ett genom skapat i en dator. De korta gensekvenserna som är en del av det skapade genomet må hittas i naturen, men genomet i sin helhet görs inte det, för det är endast ett fiktivt genom och har ingen koppling till verkligheten.

För att enklare förstå problemet här så gör vi en liknelse. Tänk dig att du ska sekvensera ett genom av en specifik människa! Du tar då först ett prov från en blandning av genetiskt material med alla möjliga okända källor. Sedan antar du, utan att bekräfta det, att vissa av de korta sekvenserna i denna blandning tillhör denna människa och sätter ihop dessa sekvenser med hjälp av datorer. Efter detta så väljer du det längsta genomet utan förklaring trots att du saknar direkta bevis för att denna människa faktiskt existerar, vilket även gör att du inte kan validera det skapade genomet.

Frågan blir då: Hur kan du veta att de korta sekvenserna tillhörde denna människa om du inte har lyckats bevisa att människan existerade före du satte ihop genomet? Bör du inte isolera denna människa från alla andra människor, djur och växter och ta ett prov direkt från denne för att vara säker på att det är rätt genom?

Det argument som dyker upp när virusens existens ifrågasätts är vad som gör folk sjuka om det inte är på grund av virusen? Det är dock en annan diskussion. Precis som vid en mordrättegång där det saknas bevis för att binda en misstänkt gärningsman vid brottet så släpps den misstänkte fri, även om det saknas en ny misstänkt.

Experiment med påstådd smitta

Det finns även många olika experiment med påstådd smitta, vilka visar på problemen bakom denna hypotes. Ett av de mer kända gjordes under ett pågående utbrott av den så kallade *spanska sjukan* där det genomfördes åtta olika experiment med hundra frivilliga män på en ö i Boston, alla utförda av Milton Joseph Rosenau. I experimenten tog de olika strängar av *Pfeiffer bacillus-bakterien* och skapade en spray som de använde i ögonen samt svabbade i hals och näsa. Resultatet blev att ingen blev sjuk. Försökspersonerna blev även inokulerade med slem taget från mun, näsa, hals och bronker från influensapatienter, där ingen av de frivilliga blev sjuka. Sedan fick några frivilliga motta injektioner med blod taget från influensapatienter, och ingen av de frivilliga blev sjuka. Totalt blev tretton av de frivilliga även intagna på influensaavdelningen, där de blev utsatta för kontakt med tio influensapatienter per person. Varje försöksperson fick skaka hand med influensapatienterna och komma så nära dessa som möjligt, prata med dem i fem minuter och tillåta de sjuka att andas och hosta försökspersonerna direkt i ansiktet. Denna process upprepades fem gånger med varje influensapatient och ingen av försökspersonerna blev sjuk. När studien var avslutad skrev Milton Joseph Rosenau följande: *"Vi trodde oss veta orsaken till utbrottet och var rätt säkra på hur spridningen skedde från person till person. Om det är något vi har lärt oss av detta är det att vi inte är riktigt säkra på vad vi vet om sjukdomen."*

Virologin satt under lupp

Bevisbördan gällande existensen av virus ligger hos de som hävdar dess existens och inte hos de människor som lyfter fram dessa fundamentala problem, eftersom det inte går att vetenskapligt bevisa att något inte existerar.

Gällande virus saknas det vetenskapliga bevis för dess existens på grund av obekräftade antaganden och bristande kontrolexperiment som har lett till feltolkningar, där virologerna ovetandes har lurat sig själva och i sin tur resten av mänskligheten, trots sina goda intentioner.

Vi kan inte förebygga sjukdom och skapa en mer hälsosam befolkning om vi utgår från felaktiga premisser. I min mening är detta dagens absolut viktigaste fråga att reda ut, då svaret har enorma konsekvenser inom medicin, hälsa och samhället i stort när det gäller till exempel policys, rekommendationer och lagar. På grund av dessa enorma konsekvenser så är det viktigare än någonsin att alltid ifrågasätta vetenskapen och inte blint tro på vad någon hävdar. Vetenskapen i dag är nämligen allt annat än vetenskaplig.